Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 120 (870) ♦ Вівторок, 28 червня 1994 року ♦ Ціна договірна

Проголосували за державу

На виборах 26 червня все доросле населення України вибирало не тільки нового Президента, а ще й 11440 голів місцевих Рад та 165 тисяч народних депутатів усіх рівнів. Попередні дані свідчать: участь у виборах узяли 68,4 відсотка виборців (понад 25 мільйонів чоловік), а отже, вибори відбулися.

Остаточні дані щодо персоналій ще підбиваються, не виключено, що буде другий тур і президентських виборів, і виборів на місцях, проте про певні тенденції вже можна говорити. По-перше, активність тих, хто прийшов на понад 30 тисяч виборчих дільниць, свідчить: люди в Україні ще зацікавлені в оновленні влади на всіх рівнях. По-друге, порівняно з парламентськими виборами активність людей зменшилася, хоча й зберігся її основний «малюнок»: активніше голосували на Заході, пасивніше на Сході й Півдні, а Центр демонстрував «золоту середину». Як уже повелося, «підвела» столиця — в Києві проголосувало менше 52 відсотків виборців.

(Продовження на 2-й стор.).

Голосували лідери. Теж виконували свій громадянський обов'язок, який для них удвічі важчий, бо вони вибрали не просто керівників, а ще й курс держави, який їм-таки і втілювати.

Фото Володимира РЕПІКА (Укрінформ) та Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Реалізувати прагнення людей

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз прийшов на виборчу дільницю на Ярославовому Валу разом з дітьми й онуками. Саме прийшов. Як то кажуть, своїм ходом. Просто, по-сімейному. І святково. Не було охоронців на вулиці чи міліції. Йшла собі голосувати звичайна сім'я. Добре це чи погано — що без охорони? Чи, принаймні, що вона не впадала у вічі? Певно, що добре. І дай Боже, щоб завжди так було. Щоб завжди люди, яких розум і доля ставлять на найвищі посади в державі, могли безпечно ходити вулицями. І щоб усі ми так почувалися. Щоб панував у нас мир і спокій.

Виконавши громадянський обов'язок, Голова Верховної Ради дав коротке інтерв'ю представникам засобів масової інформації.

Він зупинився на проблемах виходу країни з кризи, висловив сподівання, що реформи будуть проводити однодумці, що в державі буде наведено порядок і відновиться повага до чесної праці. Робочі поїздки до 12 областей і Криму підтвердили, підкреслив О.Мороз, що люди прагнуть порядку, дисципліни, организованості і справедливості. Голова ВР також сказав, що не влада сама по собі цікавить його, а можливість скоріше й ефективніше реалізувати те, чого прагнуть люди.

Журналісти цікавилися також проблемами розподілу влад, долею міністрів, які мають депутатські мандати, та іншими питаннями. На їхнє прохання Голова ВР розповів також про своє ставлення до натовської ініціативи «Партнерство заради миру», підтвердив свою думку про Чорноморський флот як єдину бойову одиницю, висловив стурбованість з приводу того, що українська преса через високі ціни втрачає передплатників, і поділився міркуваннями, як цій справі зарадити через механізм дотацій за доставку газет.

Вл.інф.

Ужгород

Українські угорці — за Кравчука

Як відомо, на Закарпатті мешкають понад 160 тисяч угорців. На референдумі 1991 року переважна їх більшість висловилась за незалежність України та віддала свої голоси за Леоніда Кравчука. Найвищі відсотки тоді були зафіксовані на Берегівщині, де дві третини населення — угорці. Майже не змінили ставлення до Президента представники згадуваної національної меншини і сьогодні. Приміром, у тому ж Берегівському районі за Л.Кравчука проголосували понад 15 тисяч чоловік. Рівно наполовину менше «балів» набрав Л.Кучма. А на третю позицію несподівано для багатьох вийшов В.Бабич. Подібна картина і в інших районах області, де переважно мешкають угорці. Серед кандидатів на пост голови краю, згідно з попередніми даними, лідерство одержав перший заступник глави облдержадміністрації, народний депутат України С.Устич, випередивши колишнього нардепа, президента концерну «Срібна земля» В.Бедя.

Микола ГОРВАТ.

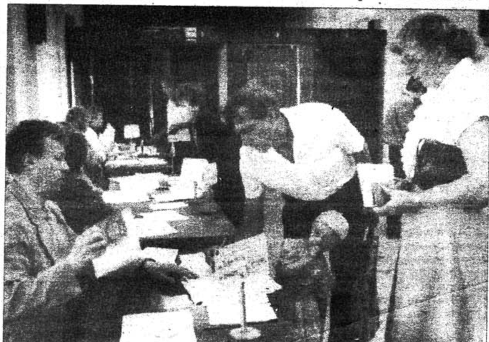
Чернігів

Вибір зроблено

Вибори на Придесенні пройшли досить активно. На виборчі дільниці з'явилося 75,6 відсотка виборців. Північні райони однозначно віддали свої голоси на підтримку Л.Кучми, південні — на користь Л.Кравчука, О.Мороза, І.Плюща. Якщо у попередній виборчій кампанії демократи, Рух переважили своїх опонентів масовими заходами, агітлистівками, то нині ситуація кардинально змінилась — 26 червня у багатьох поштових скриньках лежало по 7 — 10 характеристик, матеріалів про кандидатів від КПУ, Соціалістичної партії. Напевне, не тільки через це, а завдяки активізації дій лівих сил чимало їх кандидатів здобули серйозну і вагому підтримку у населення. Так, у більшості районів на посаду голови обласної Ради виборов першість Петро Шаповал, член КПУ, голова комітету «Чернігівагротехсервіс».

А ось команда голів Рад нижчого районного рівня політично буде строкатішою — 13 представників Президента витримали перевірку виборами, водночас з'явилися й нові імена. Так, Раду Городнянського району очолить заступник начальника управління по боротьбі з організованою злочинністю УВС області Микола Гронь, у Ріпках цю посаду отримав начальник районного управління СБУ Михайло Фіногенов.

Сергій ПАВЛЕНКО.

На знімку: Чернігів, десята дільниця п'ятого виборчого округу. Робочий ритм голосування.

Фото Валерія ІНЮТІНА.

Волинь

Спостерігач із США каже «о'кей»

Федеральний суддя апеляційного суду США пан Рендал Рейдер як офіційний спостерігач на виборах Президента України від міжнародного фонду виборчих систем США в день виборів побував на Волині. Протягом дня він знайомився з роботою виборчих дільниць Луцька та області, процесом голосування, відзначаючи високу виборчу активність волинян. Пан Рейдер висловив сподівання, що після виборів Україна зможе успішніше розвивати свою економіку, життя людей поліпшиться. Американцеві сподобалась Волинь, гостинність і доброзичливість людей, а про Луцьк він відгукнувся як про одне з найпрекрасніших міст України.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Проголосували за державу

(Початок на 1-й стор.).

По-третє, тільки остаточні підсумки покажуть, які політичні сили і де отримали перемогу, але вже можна стверджувати, що сам факт виборів, котрі відбулися, свідчить, що, незважаючи на можливу різнополюсну політичну регіоналізацію (Схід, Південь — «ліві», Захід — «праві»), ніхто не виступає проти існування Української держави.

А різні політичні симпатії — це тільки свідчення різного бачення підходів до побудови і місцевого, і загальнодержавного порядку, отже, головне завдання офіційного Києва — знайти таку модель державного будівництва, яка зрівноважила б політичні суперечності. Це саме той випадок, коли загальнодержавний консенсус має ґрунтуватися на зрозумілих усім цінностях. Приміром, на відкладенні політичного протистояння заради подолання кризових явищ і поліпшення добробуту людей. А шляхи до цього в різних районах можуть бути різні.

Ще однією помітною (принаймні, на словах) ознакою цих виборів стало те, що ніхто з кандидатів на пост Президента теж не говорив про надмірну політизацію. Навпаки, всі говорили про розбудову незалежної держави, в основі якої має лежати міцна економіка. На виборчих дільницях Києва, де голосували кандидати в Президенти України, вдалося записати думки деяких з них про основні засади існування держави. Пропонуємо їх вашій увазі.

Л. КРАВЧУК (про головний підсумок передвиборчої боротьби і приватну власність): — Я проїхав багато регіонів і переконався: народ хоче мати свою державу. Так, народ не згодний з керівниками, з їхньою політикою, але він — не проти державності. Так само, як, до речі, не виступає він і проти приватної власності, що дехто стверджує. Тож якщо громадянин хоче мати приватну власність, то нехай має. Треба тільки визначити її статус, права на неї, механізм захисту. Без власності не буде демократії. Якщо людина економічно не вільна, якщо не може вільно використовувати власність, результати своєї праці, не буде й демократичного розвитку.

І. ПЛЮЩ (про пропозиції щодо слов'янської конференції): — Це так не робиться, як вони хочуть зробити. Такі справи робляться роками, визрівають, а ми ще навіть не розділили остаточно Союз, а вже прагнемо створити щось інше. Треба довести до логічного кінця попередній процес, створити ринок СНД, а вже потім, можливо, створювати щось нове. Це коли хочуть чомусь нашкодити, то пропонують радикальне.

Л. КУЧМА (про майбутнє України): — Україні потрібні нові технології, нове обладнання. Все інше — то розмови. Благодійницька допомога Україні не потрібна. З цього й мають виходити Європа і Америка, мають визначитися, якою вони хочуть бачити Україну: економічно сильною чи якоюсь іншою.

Мене запитували про мої перші кроки в разі обрання Президентом. Відповідаю: треба, щоб усі відчули, що в країні з'явився господар, а не триває те, що є сьогодні, коли ніхто ні на кого не звертає уваги.

В. ЛАНОВИЙ (про управління державою): — Головне — щоб було місцеве самоврядування, щоб відповідальність була на тих керівниках, які отримають повноваження. І не так важливо, ліві це сили чи праві. Вони отримали повноваження і будуть під контролем людей, які їх обрали і можуть переобрати.

Я виступаю за те, щоб на місцях були представники Президента, котрі мають контрольні функції щодо дотримання загальнодержавного законодавства. Але, крім того, нам треба конституційно ухвалити обмеження законодавчої компетенції місцевих Рад. Не буде цих обмежень — за Кримом можуть піти й інші регіони.

Про зміцнення Української держави дбають і дбатимуть й інші лідери, а отже, ці вибори стали ще одним кроком у кристалізації української політичної еліти, про відсутність якої хто тільки не говорить.

Володимир СКАЧКО.

На знімках: Київ, голосує вулиця Воровського; Львів, на виборчій дільниці Львівського прикордонного загону: право — обирати, обов'язок — захищати.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ) та Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Дніпропетровськ

Лазаренко вже приймає вітання

Попередні дані виборів Президента України на Дніпропетровщині збігаються з тим, що й передбачали місцеві соціологи: найбільше голосів зібрали Леонід Кучма, Леонід Кравчук та Олександр Мороз. Імена названо в порядку виборених «місць», однак остаточних підсумків просять зачекати: обробка результатів ще триває.

Активність виборців області була, очевидно, дещо нижчою від активності в інших регіонах України, але й тут у деяких сільських районах — Царичанському, Магдалинівському, Васильковському та інших — на виборчі дільниці з'явилося майже дев'яносто відсотків занесеного до списків населення.

І поки що відомо достеменно одне: Дніпропетровську обласну Раду обрано, як обрано і її голову — нинішнього представника Президента Павла Лазаренка. Павлу Івановичу виявила довір'я переважна більшість виборців.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Черкаси

Хто рано встає...

Як завжди, найвищу громадянську свідомість і відповідальність на виборах виявили селяни. У Чорнобаївському районі участь у голосуванні взяло 92,6 відсотка виборців, у Катеринопільському — 88,8, у Драбівському (до речі, саме тут зустрічами з сільськими виборцями минулої суботи поставив «крапку» у своїй передвиборчій боротьбі Леонід Кравчук) — 87,3 відсотка. Напевно, взяли приклад зі столичних виборців уманчани. Всього 51,2 відсотка міських жителів скористалися своїм конституційним правом. Загалом в області проголосувало 72,2 відсотка виборців. За попередніми даними, черкащани віддали перевагу Л. Кравчуку. Обрано головою обласної Ради колишнього представника Президента В. Цибенка. Мера міста жителі Черкас обиратимуть у другому турі.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Донецьк

Ці — активніші

На 18-ту годину свій вибір зробили 62 відсотки населення області. Додамо, що певні верстви Донбасу проголосували достроково — ті, що з різних причин виїжджали з області, інваліди, літні люди.

Спостерігачі підкреслюють, що попри все, ці вибори на Донеччині були активніші, ніж попередні — до Верховної Ради. Принаймні у Донецьку ще до обіду проголосувало понад 30 відсотків. Найбільш активним був шахтарський Красноармійськ, де на 12-ту годину відвідали виборчі дільниці понад 55 відсотків виборців. Не відстало від сусіднього міста і шахтарське Добропілля — понад 50 відсотків, але рекордсменами, як завжди, можна вважати сільські райони. Попереду — Краснолиманський...

Юрій ДОЦЕНКО.

Луганськ

Низькі ціни впливають на вибір

У Луганську — сенсація: уже в першому турі голосування обрано голову міськради — 32-річного підприємця, керівника торговельного підприємства «Донецькі зорі» Олексія Данилова. У місті він — відома фігура. Передусім тому, що зумів створити найбагатший за асортиментом і найдешевший за цінами магазин.

У другому турі виборів голови облради змагатимуться перший секретар Луганського обкому КПУ Петро Купін і народний депутат України Анатолій Ягоферов.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Рівне

Земляки підтримали

За попередніми даними, більше двох третин виборців Рівненщини проголосували за свого земляка — теперішнього Президента України Леоніда Кравчука. Знову ж таки, за попередніми даними, головою обласної Ради обраний Роман Василишин. За посаду мера Рівного претенденти боротимуться у другому турі.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Крим

Спростували сумніви

Більш як 959 000 виборців Криму (60,4 відсотка від загального списку) взяли участь у виборах Президента України. Місцеві спостерігачі розцінюють цей факт як спростування деяких тверджень про те, що на новому референдумі кримчани проголосували б проти незалежності України. 82,5 відсотка з них віддали свої голоси за Л. Кучму, який два дні тому в Сімферополі заявляв, що Крим був, є і буде в складі України. Висока активність кримчан на виборах — переконливе свідчення їхньої політичної волі. 7,43 відсотка виборців проголосували за Л. Кравчука, 3,36 — за В. Ланового.

Понад 82 відсотки виборців Севастополя теж віддали свої голоси за Л. Кучму. Більш як 92 відсотки виборців міста відповіли ствердно на питання про те, чи вважають вони за необхідний для Севастополя статус головної бази російського Чорноморського флоту. Лідером у виборах мера міста став нинішній голова міськради Віктор Семенов. За попередніми даними виборчої комісії, за нього віддано 25 відсотків голосів загальної кількості виборців, і після остаточного підрахунку він може бути обраний уже в першому турі. 17 відсотків від загального списку виборців проголосували за колишнього представника Президента України в Севастополі Івана Єрмакова.

Олександр ПІЛАТ.

Харків

Без несподіванок

Найбільшою новиною виборів на Харківщині є відсутність будь-яких надзвичайних новин. Як і очікувалося, сільське населення області проявило більш високу громадянську активність. Незважаючи на свою зайнятість, у середньому на сільські виборчі дільниці прийшло понад 70 відсотків виборців. По місту — ледь за 50. В одному із міських районів вибори не відбулися.

За попередніми даними, на найвищій державній посаді харків'яни хотіли б бачити Л. Кравчука, Л. Кучму, О. Мороза. Кандидати на посаду Президента України названі у такій послідовності в прес-службі обласної Ради.

Головою Харківської обласної Ради, здається, вже можна назвати Олександра Масельського, який раніше був представником Президента у Харківській області, мером Харкова став Євген Кушнарьов. Крім того, харків'яни проголосували за новий статус свого міста. Відтепер Харків можна називати містом республіканського значення. Що це означає, схоже, ще ніхто поки що добре не розуміє.

Микола КОСИЙ.

Полтава

Вивели двох

За попередніми підрахунками, у виборах узяло участь 76,5 відсотка полтавців — показник один з найвищих в Україні. Серед претендентів на пост Президента України найбільшу кількість голосів виборів Леонід Кравчук і Леонід Кучма. З першого заходу обраний головою обласної Ради народних депутатів нинішній представник Президента в області Микола Залудяк, перемога над суперником більш ніж переконлива. У Полтаві, Кременчуці для обрання голів міських Рад необхідно буде проводити повторне голосування. Нинішні мери — Анатолій Кукоба та Іван Пономаренко залишили за собою шанси на перемогу, і їх суперники — робітник Микола Кульчинський та референт Леонід Білан. У більшості районів уже обрано голів Рад. Серед них чимало знайомих прізвищ, зокрема, нинішні голови райдержадміністрацій Василь Вовк, у Лубенському — Леонід Діденко. Загалом органи місцевого самоврядування практично сформовано.

Григорій ГРИНЬ.

Запоріжжя

Попереду Кучма і Бочкарьов

63, 3 відсотка від загальної кількості виборців Запорізької області взяли участь у виборах Президента України. За попередніми даними, запоріжці віддають перевагу Леоніду Кучмі. На другому місці — Леонід Кравчук.

За даними окружної виборчої комісії Запорізького виборчого округу № 8, найактивнішими були виборці Приморського, Великобілозірського та Веселівського районів. Відверту пасивність продемонстрували жителі Енергодара (тут на виборчі дільниці прийшло тільки 38 відсотків виборців), Комунарського та Ленінського районів Запоріжжя (близько 40 відсотків).

Стосовно виборів голови обласної Ради, то тут «запекла боротьба» розгорнулася між Юрієм Бочкарьовим і В'ячеславом Похвальським. Лише після скрупульозної перевірки даних можна буде сказати, чи доведеться кандидатам виходити на повторне голосування. На 10 годину ранку понеділка попереду був Юрій Бочкарьов. Повторне голосування відбудеться в Запоріжжі, Бердянську по виборах голів міських Рад. У Мелітополі Анатолію Мангулу вдалося набрати майже 70 відсотків голосів виборців. До цього Мангул також був головою міськради й зажив серед мелітопольців доброї слави.

Володимир ДУПАК.

Луцьк

У центрі уваги — вибори та історія

Як стало відомо з результатів голосування, на посаду голови Волинської обласної Ради народних депутатів з великою перевагою обрано Бориса Климчука. Власне, підтверджено його повноваження, адже саме він і очолював дотепер облраду. У містах Луцьку і Володимирі-Волинському відбудуться повторні голосування за голів міських Рад народних депутатів.

Цими ж днями у Луцьку пройшла міжнародна наукова конференція «Волинь і волинське зарубіжжя», присвячена польсько-українським відносинам, а також археологічним та писемним джерелам, виявленим на території Волині. Організували і провели конференцію Волинський держуніверситет, Фундація ім. В. Липинського, обласний краєзнавчий музей, видавнича група «Реабілітовані історією».

Богдан БЕРЕКЕТА.

Суми

Голова є. Мера обиратимуть у другому турі

За оперативними даними, які ще уточнюються, вибори в Сумській області відбулися за активної участі населення. Головою обласної Ради народних депутатів обрано колишнього представника Президента в області Анатолія Єпіфанова. Найбільше голосів з

(Закінчення на 3-й стор.).

ПРОГОЛОСУВАЛИ ЗА ДЕРЖАВУ

(Початок на 1—2-й стор.).

претендентів у Президенти набрали Л. Кравчук, Л. Кучма, О. Мороз, але хто вийшов у наступний тур, поки що невідомо. Повторне голосування буде проведене по виборах мера Сум. На цю посаду тепер претендують колишній заступник представника Президента в області Валерій Борзунов і директор Сумського підприємства теплових мереж Олександр Андронов. Відбулися, за попередніми повідомленнями з місць, вибори депутатів обласної та міських Рад.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Острів Зміїний
Приклад для Одеси

Далеко не на кожній карті і знайдеш його — острів Зміїний у Чорному морі. За півсотні кілометрів від найближчого берега, навпроти дельти Дунаю, виступає з води така собі кам'яна глиба, де, з'ясовується, мешкають, працюють люди. І які нарівні з усіма громадянами України взяли участь у виборах Президента, депутатів та голів місцевих Рад.

Завжди тут була закрита виборча дільниця для військовослужбовців окремого радіотехнічного підрозділу ППО. Тепер її «відкрили». А що виборців не так багато — за списком усього 57, то «приписали» їх до виборчої дільниці 42/71 міста Одеси. Усього близько двох годин перебували ми — секретар дільничної виборчої комісії Валентина Шмичкова, член комісії Сергій Завадинський, заступник командира з виховної роботи в/ч А 1620 Володимир Утєшев та кореспондент "Голосу України" — серед військовослужбовців, та цього часу цілком вистачило, щоб кожен з них зумів виконати свій громадянський обов'язок. Спершу участь у голосуванні взяли ті, хто був вільний від несення служби, та члени сімей військовослужбовців (декотрі офіцери і прапорщики тут мешкають з дружинами, дітьми), потім підійшли виборці з "об'єктів" — їх підмінили колеги.

— Ну, ось, — підбила підсумки незабаром Валентина Шмичкова, — всі острів'яни вже проголосували. Якби ж отака активність була в нас і там, в Одесі.

... Командир вертольоту, побачивши нас, не приховав задоволення:

— Ото добре, що закінчили, здіймається, схоже, вітер, — не заночувати б. Тут таке буває — морська стихія.

Прощаємося, сідаємо у вертоліт. Поруч із опечатаними урнами, які згодом розкриють безпосередньо на виборчій дільниці після завершення голосування там, Валентина Миколаївна обережно примощує, щоб не пом'явся, букет польових квітів — єдиної рослинності, що подекуди тут таки прижилася, та ще купу листів, переданих на «велику землю». Вертоліт бере курс на Одесу. Внизу під нами, знявши головні убори, щоб не знесло повітряним вихором, залишаються люди — нести свою нелегку вахту в найпівденнішій точці української землі. Оберігати наше небо і наш спокій.

Георгій ВОРОТНЮК.

Львів
Гарантові миру — «так»

Мешканці Львівської області, за даними соціологічних опитувань, уже давно зробили свій вибір: за єдиного гаранта збереження державності, гаранта політичної стабільності вони вважають Леоніда Кравчука. За нього й проголосувала більшість. Зокрема, по Галицькому району міста Львова за нього проголосувало 82,4 відсотка виборців. Леонід Кучма набрав по цьому району 8 відсотків, а Олександр Мороз — 2,2 відсотка голосів.

Попри гарячу для селян годину, вони виявили більшу активність, аніж мешканці Львова. Лише 71,37 відсотка виборців обласного центру взяли участь у виборах.

Щодо голови обласної Ради, то, за попередніми даними, найбільшу довіру у виборців має кандидатура Миколи Гориня. А мера міста поки що не обрано і на претендентів та виборців чекає другий тур, у якому змагатимуться Василь Куйбіда, який набрав 21—23 відсотки голосів (його підтримують «Нова хвиля» і КУН) та нинішній мер Василь Шпіцер.

Під час виборчої кампанії значною мірою упав рейтинг правих радикалів, які виступали проти кандидатури Кравчука.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про визнання такими, що втратили чинність, Указів Президента України щодо організації роботи Кабінету Міністрів України

1. Визнати такими, що втратили чинність, Укази Президента України від 27 вересня 1993 року №383 «Про керівництво Кабінетом Міністрів України», від 6 жовтня 1993 року №419 «Про організацію роботи Кабінету Міністрів України» та №420 «Про реорганізацію структурних підрозділів Адміністрації Президента України та Кабінету Міністрів України».

2. Цей Указ набирає чинності з дня його підписання.

Президент України Л.КРАВЧУК

м. Київ
23 червня 1994 року

Рятує фонд порятунку

Створений свого часу за розпорядженням представника Президента у Полтавській області Миколи Залудяка фонд стабілізації допомагає сьогодні вижити економіці області. Цього року до фонду уже передано чотири відсотки продукції, зокрема, 8,7 тисячі тонн цукру, 600 «КрАЗів», 1200 тонн олії, 32,6 тисячі електродвигунів, значну кількість товарів народного вжитку — всього продукції за цінами на 1 січня цього року на суму 1918 мільярдів карбованців. Значну частину продукції з фонду спрямовано на підтримку підприємств транспорту, придбання підручників, медикаментів для мешканців області.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Актуальне інтерв'ю

Івонне ван Рой: «Конкурувати сьогодні треба тільки підвищенням якості...»

Одну з перших зустрічей у Королівстві Нідерланди група українських журналістів, запрошених туди через посольство в Києві Міністерством закордонних справ цієї країни, провела, однак, з міністром зовнішньої торгівлі Івонне ван Рой.

Таке певне зміщення акцентів для Нідерландів не дивне, бо, по-перше, там розуміють, що головне в житті держави — то ефективна економіка, здатна освоювати і внутрішній, і зовнішній ринки. По-друге, україно-голландське співробітництво має свій специфічний характер. Зокрема, Національний банк Нідерландів надав Україні спеціальну позику в розмірі 7,93 мільйона доларів США для отримання нею 10908 членських паїв у Світовому банку, що є максимумом участі нашої країни в діяльності цього банку. Україно-голландське співробітництво охоплює всі галузі: сільськогосподарську, енергетичну, банківську, управлінську, екологічну, гуманітарну. На проект реконструкції інститутів управління в Україні з метою прискорення економічної реформи та оптимізації діяльності держінститутів на терені реформування підприємств і фінансової системи, а також державного фінансового управління Нідерланди виділили грант у розмірі 0,5 мільйона доларів. У рамках двосторонньої програми технічного співробітництва двох країн з річним бюджетом близько 4,3 мільйона доларів Нідерланди фінансують майже все у ВКВ, а Україна — дещицю або в українських карбованцях, або матзабезпеченням (земля, приміщення тощо).

Про причини такого розвитку подій і розповідає пані І. ван РОЙ.

— Пані міністр, чи змінилося щось у ставленні Нідерландів до нових країн, що постали після розпаду СРСР, зокрема України?

— За часів існування Союзу всі зв'язки з ним організовувалися централізовано. І окремих зв'язків з Україною як такою не було — все йшло через Москву. Природно, що й окремих цифр про торгівлю з Україною теж не було. Проте за час, що минув, вже можна говорити, що обсяг такої торгівлі значно збільшився. Приміром, у мене є такі дані: у 1992 році наш експорт в Україну становив 30 мільйонів гульденів, а імпорт з України — 15 мільйонів. 1993 року цифри змінилися: наш експорт — 160 мільйонів гульденів, імпорт з України — 84 мільйони (1 долар США — 1,74 гульдена. — В.С.)

— Які основні статті нідерландського експорту в Україну? Які загальні обсяги експорту—імпорту Нідерландів?

— Наш загальний обсяг експорту в 1993 році становив 250 мільярдів гульденів. Загальний обсяг імпорту в Нідерланди — 238 мільярдів гульденів. Основні продукти експорту в Україну — машини, обладнання, взуття, одяг, сільськогосподарська й хімічна продукція.

— Як стало зрозуміло, Україна в торгівлі з Нідерландами має негативне сальдо. Чому? Чого сьогодні найбільше потребують Нідерланди з України і що Україна могла б продавати вашій країні в майбутньому?

— Негативне сальдо України — то зовсім недивно, бо, по-перше, Нідерланди — це, без сумніву, сильний конкурент. Це країна, яка вже давно склалася, з давніми традиціями. А Україна тільки перебуває в стадії становлення і розвитку, в ній відбуваються великі зміни в економіці, яка майже цілком перебудовується. Тільки концентрація капіталів створить в Україні хорошу економіку, і вже тоді можна буде говорити про українську конкурентоспроможність щодо Нідерландів.

А сьогодні ми в основному ввозимо з України сталь, метали, продукцію хімпромисловості, вугілля, шкіри і в невеликих обсягах — продукцію сільського господарства. Проте хочу зазначити, що сільське господарство в майбутньому матиме для вас велике значення. Це дуже перспективний сектор України.

— Завдяки чому за обсягами імпортно—експортних операцій Нідерланди посідають одне з провідних місць у світі? Які головні принципи зовнішньоторговельної політики вашої країни?

— Нідерланди завжди були маленькою країною і завжди розуміли важливість торгівлі із зовнішнім світом, бо мали дуже обмежений зовнішній ринок. Нідерланди завжди були принциповим захисником вільної торгівлі, бо мали дуже розвинену промисловість, сільське господарство, які потребували збуту. Вже в XVI—XVII століттях голландці були і на Сході, і на Заході, і в Африці. Міжнародний бізнес — у менталітеті нашого народу. Ми завжди боролися за підписання будьяких договорів і угод, які сприяли вільній торгівлі. Недавнім прикладом може служити ГАТТ, і ми виступаємо за те, щоб принципи ГАТТ поширювалися і на Східну Європу.

Нідерланди завжди підтримували вільну конкуренцію і були переконані, що вона — найефективніший засіб розвитку економіки, найкращий стимул для приватного капіталу виробляти товари кращої якості, нового асортименту, бути гнучкими. Тому ми й стали провідною торговою нацією.

— Від ваших фермерів ми чули, що в них виникали серйозні проблеми з проникненням на нідерландський ринок помідорів з Марокко. Як ви розв'язуєте проблему захисту внутрішнього ринку? Чи є державний протекціонізм, квоти і ліцензії в зовнішній торгівлі?

— Я вже сказала, що Нідерланди — за вільну торгівлю. Тому було б неправильно, якби ми закрили свої кордони перед марокканськими помідорами. А отже, нашим фермерам у цьому питанні ніхто допомогти не може, окрім них самих. Єдине, що вони можуть зробити, — це конкурувати з помідорами з Марокко. Бо якщо ті помідори конкурентоспроможні, то вони мають повне право вийти на голландський ринок. А конкурувати зі своїми колегами з Марокко наші фермери можуть тільки підвищенням якості, і ще раз якості, а також пошуком нових ринків. Хочу навести такий приклад: Нідерланди лідирують у розведенні квітів. Тож я вам хочу сказати: щорічно в нас селекціонують 500 нових сортів квітів і рослин. Це величезна дослідницька й селекційна робота, яка приносить нові ринки й усуває конкурентів. Те саме мають робити й наші фермери, які вирощують помідори.

— У Польщі нам говорили, що ця країна вже минулого року потіснила багатьох західноєвропейських виробників у вирощуванні екологічно чистої продукції сільського господарства. Чи не боїться пані міністр, що за Польщею може піти Україна з її чорноземами і на сільське господарство Нідерландів чекають скрутні часи?

— Сільське господарство у нас завжди було досить захищеною галуззю, бо отримувало значні державні дотації. Сьогодні продовжувати таку політику неможливо, а отже, субсидії скасовуються, їх нема. Ми, звичайно, усвідомлюємо, що Польща й Україна мають значний сільськогосподарський потенціал. Тому, приміром, розуміємо важливість можливого застосування сільськогосподарської продукції зовсім у інших сферах. Зокрема, застосування живої продукції тваринництва в медицині чи рослинних масел — в енергетиці. Сьогодні це видається економічно мало цікавим, але, я впевнена, в майбутньому тут — великі перспективи.

— Чи є в України шанс стати, зокрема через Одесу, морськими торговельними воротами для країн СНД так, як порт у Роттердамі став такими воротами для країн Європейського Союзу?

— Звичайно, Одеса — важливий морський порт, але хочу зазначити, що Роттердам має сьогодні таке велике значення тому, що чудово розташований географічно. Це по-перше. А по-друге, він має чудово розвинену інфраструктуру: дороги, якими товари відразу перевозять вантажівками до інших країн, чудове залізничне сполучення і внутрішні артерії зв'язку — канали. Таке за два-три роки не створиш, у нас на це пішли роки. Проте не можна забувати, що Україна справді має велике значення як міст між Сходом і Заходом.

Ще хочу додати, що для України дуже важливі інвестиції з боку західних країн. Нідерланди вже роблять це на всіх рівнях. Такі інвестиції принесуть в країну не тільки ноу-хау, а й значні капітали. Але для інвесторів треба створити стабільну політичну ситуацію.

— Як відомо, на початку травня в Нідерландах відбулися парламентські вибори і значно оновилася політична еліта, зокрема, склад парламенту, змінюватиметься й склад уряду. Чи не потягне це за собою і зміни в зовнішньоекономічній політиці вашої країни?

— Я не думаю, що будуть якісь великі зміни в галузі зовнішньої торгівлі. Всі партії від лівих до правих у нас розуміють важливість торгівлі для Нідерландів. Крім того, ми — частина Європейського Союзу, а отже, майже нереально вносити зміни в принципи торгівлі, які суперечили б загальноєвропейським правовим нормам. У неможливості таких змін — переваги спільної для всіх членів ЄС політики в галузях фінансів і торгівлі тощо. Це забезпечує стабільність європейської економічної політики.

— Сьогодні на українському ринку помітно, що Німеччина, інші європейські країни, Китай є лідерами в торгівлі з нами, а Нідерланди, здається, все-таки чомусь не дуже охоче демонструють свій дух торгових першопроходців? Ви передбачаєте якісь позитивні зміни в цьому питанні?

— Якщо глянути трохи ширше за рамки суто торгівлі, то Нідерланди відіграють значну роль у Східній Європі, і зокрема в Україні. Йдеться, повторюю, не тільки про торгівлю, а й про інвестиції. Нідерланди входять у коло країн, найбільших за обсягом інвестицій в Східній Європі, зокрема в Польщу, Угорщину. Ми спостерігаємо також, як приватні компанії знаходять шлях в Україну, і намагаємося стимулювати цей процес, особливо щодо малих і середніх підприємств. Інвестиції — це найкращий внесок у допомогу в ринковій трансформації економіки східноєвропейських країн. Цю роботу Нідерланди продовжуватимуть.

Підготував Володимир СКАЧКО.

На знімку: І. ван Рой.

Фото Віктора ШЕФФЕРА.

Київ — Гаага — Київ.

Продиктовано в номер

Микита Хрущов: «Спасибі за пам'ять»

У Донецьк надійшла телеграма, в якій Микита Хрущов висловлює щиру подяку засобам масової інформації області за те, що не обминули увагою 100-річчя з дня народження його діда — Микити Хрущова. «Приємно, що після тридцяти років замовчування з'явилися перші спроби аналітично підійти до особистості великого державного діяча», — зазначається у телеграмі.

Нагадаємо, що у ювілейні дні в Донецьку відбулася і наукова конференція, присвячена політичній діяльності М.Хрущова.

Зустрілись по-сусідськи

Поблизу Синьківки, що на Чернігівщині, на кордоні трьох колишніх республік, а тепер — країн-сусідів, відбулося свято «Слов'янська дружба», присвячене 50-річчю визволення України та Білорусі від фашистської навали. Крім росіян, українців та білорусів, у ньому взяли участь делегації Словаччини та Польщі. Біля монумента Дружби виголошувалися промови, велися палкі дискусії, лунали пісні. Завершилося свято спортивними змаганнями молоді, великим ярмарком.

Газ у дефіциті, а мережі — будують

Хмельниччина — одна з небагатьох областей України, яка за часів гіперінфляції не тільки не збавила темпів спорудження газопроводів та газорозподільних станцій, а навпаки — збільшила. Тільки за останні півтора року газифіковано стільки населених пунктів, як за дві останні п'ятирічки у колишньому Союзі. І от нещодавно урочисто запалено голубий факел у найвіддаленішому районному центрі області — Новій Ушиці. До кінця року в цьому районі передбачено газифікувати ще до десятка сіл. А в цілому по області початок нинішнього літа ознаменувався урочистими спалахами газових факелів у багатьох селах Віньковецького, Ярмолинецького, Теофіпольського, Кам'янець-Подільського та деяких інших районів. І хоч сьогодні з газом та його оплатою скрутно, але хмельничани оптимістично дивляться у завтра.

Людмила КСЬОНДЗ.

Хмельницький.

Телевежа виросла... в селі

Не кожне велике місто має власну телевежу, а ось щоб її побудували в селі, — такого взагалі не випадало чути.

Села Плугатар і Новоспасівка Біловодського району розташовані в низинах, і їхні мешканці на екранах своїх телевізорів постійно бачили густий «сніг». І от завдяки ініціативі Плугатарської сільради народних депутатів, фінансам радгоспу «Новоспасівський» тут побудовано телетранслятор — висота вежі 30 метрів. Якість приймання трьох телепрограм у селах стала не гірша, аніж, скажімо, у Києві.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

«Шер» з нічного вагону

На залізничній станції Кремидівка, що під Одесою, працівники міліції та воєнізованої охорони звернули увагу на те, як троє регулювальників швидкостей спішно, з оглядками розвантажують з вагону якісь коробки. Дуже швидко з'ясували, що вантаж крадений: 117 коробів імпортних сигарет «Шер» та 70 коробів теж імпортних цукерок «Джибулі». Ниточка потяглася до станції Одеса-Сортувальна, де оте все завантажили вночі до порожнього вагону, причепивши останній до поїзда, що відправлявся в напрямку станції Колосовка. Розвантажити його запланували на проміжній Кремидовці, аби реалізувати в навколишніх населених пунктах. Не вдалося. Невдовзі були затримані усі десять чоловік, причетні до крадіжки. Керував злочинною групою один з маневрових диспетчерів ст. Одеса-Сортувальна. Слідство з'ясувало, що крадіжка — не перша, й до цього група не раз уже привласнювала вантажі, що належали державним та комерційним структурам. За попередніми даними, крадіжок здійснено на суму понад 5 мільярдів карбованців. Отакі апетити!

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

По закінченні балу

Як легко на зламі епох, формацій, стилів ми переоцінюємо масштаби змін, що сталися довкола. Життя — штука консервативна, а інакше воно було б зметене з лиця землі, як пух, першимліпшим безглуздим експериментом. Скільки савонарол, геростратів, сенсімонів, володимирів іллічів промайнуло над цим світом — а курилка живий! Випікає хліб, пише картини, народжує дітей. І влаштовує бали — як і за часів Наташі Ростової.

У неділю святкувала бал наша молоденька демократія, а в суботу школи мали свій бал — випускний. Найромантичніший із сучасних балів — наступні банкети, фуршети, прийоми вже будуть притлумлені суєтою дорослого життя. Наш фотокореспондент побував у київській школі № 78. Море квітів, панянки як одна надзвичайно вродливі, кавалери — галантні.

«Ви прийшли в перший клас в одній державі, а отримуєте атестат в іншій», — сказав заступник глави держадміністрації Старокиївського району Максим Олейников. Старші покоління, керуючи цією державою, мудро сповідують пріоритети здорового глузду. Ну, а те покоління, яке сьогодні святкує бал, має натиснути на пріоритети інтелекту, підсилені культом фаховості. Іншого не дано.

А бал — спасибі спонсорам — залишивши шкільні стіни, ще довго шумів на теплоході «Алмаз». Що буде після балу? Поживемо — побачимо.

Людмила МИКИТЮК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Сіячі світла

У картинній галереї Будинку вчителя проходить художня виставка «Володимирська гірка». Її організували випускники Педагогічного університету імені Михайла Драгоманова за підтримки керівництва Будинку вчителя.

Виставка цікава тим, що на ній представлено роботи майбутніх викладачів образотворчого мистецтва — тих, хто формуватиме художній смак нового покоління. Молодих художників кінця XX сторіччя хвилюють одвічні теми буття: життя, смерть, любов. Ці філософські питання кожен автор вирішує, відображаючи гаму своїх почуттів, прагнень, поривань у співзвучних власному світогляді жанрах. Це — пейзажі, як на картинах Андрія Шура «Весна», «Вечір над Десною»; біблейські сюжети (Максим Парін — «Вїзд в Єрусалим», «Воїн»); портрети; графічні зображення. Більшість робіт виконано в стилі «авангард», що дозволяє глядачеві дати волю уяві, переосмислюючи і співмірюючи зображене зі станом власної душі.

Для багатьох ця виставка — дебют, тому, зрозуміло, не всі роботи досконалі. Проте після зустрічі з творчістю майбутніх педагогів на серці стає трішечки світліше.

Ганна ПАРПОЛІТО.

БУДЕ II КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ СЕВАСТОПОЛЯ

Створений у Севастополі організаційний комітет ухвалив провести 17 липня цього року II конгрес українців кримського міста. Нагадаємо, що I конгрес відбувся в травні 1993-го, попри прогнози місцевих екстремістів та супротив міської влади. За словами голови оргкомітету Юрія Тимощука, головною метою II конгресу українців Севастополя, як і попереднього, залишається консолідація всіх державних сил міста, пошук союзників та шляхів для співпраці у справі стабілізації соціально-політичної, економічної ситуації в Криму та Севастополі.

Олена ПРИТУЛА.

Крим.

Хочете мати пенсію? Створюйте фонд

У номері «ГУ» від 11.06.94 вийшла замітка під заголовком «Лікарняні — під загрозою». Суть — стурбованість національного комітету профспілок з питань соціального страхування спробами Фонду соцстраху зменшити розміри лікарняних, на які не вистачає коштів внаслідок їх витрат не за призначенням.

У розлогій відповіді, що надійшла на адресу редакції за підписом консультанта Виконавчої дирекції Фонду П. Реветовського, вказується інша причина скрутного становища Фонду — небажання багатьох профоб'єднань перераховувати йому кошти соцстраху. Якщо Фонд витрачає довірені йому гроші не за призначенням (а це спростовано у відповіді пана Реветовського), то чому громадяни мають від цього страждати?

Як вихід зі становища Національний комітет профспілок з питань соціального страхування пропонує на розгляд Президента, уряду, парламенту розроблені ним проекти документів, прийняття яких дасть можливість паралельно з державними створювати і недержавні фонди соцстраху. Перш за все - пенсійні. Один з розробників проектів, голова Солідарних профспілок України Олександр Шейкін вважає, що інвестування коштів підприємств і громадян у недержавні пенсійні фонди допоможе зберегти внески платників від інфляції. Крім того пенсійне забезпечення покращиться за рахунок передбачених проектом страховок, а внески будуть персоніфікованими, що дасть можливість вилучати їх платниками на заздалегідь узгоджених умовах.

Інф. «ГУ».

І плащ, і шпага, і любов

Столичний театр імені Франка завершує 74-й сезон. Щойно режисер В. Опанасенко поставив тут комедію класика іспанської драматургії Педро Кальдерона «З коханням не жартують».

У виставі, що буде показана підряд в останні три дні червня, зайняті найпопулярніші артисти театру — Людмила Смородіна, Інна Капінос, Ірина Дороshенко, Станіслав Станкевич, Лесь Задніпровський, Володимир Нечипоренко, Василь Мазур, Олексій Богданович.

Наталя ПОНОМАРЕНКО.

World Cup-94. USA

Із суддівських протоколів

Матч № 18. Орландо. Мексика — Ірландія. 2:1. Л.Гарсія, 44 (1:0), Л.Гарсія, 66 (2:0), Олдрідж, 84 (2:1).

Матч № 19. Сан-Франциско. Бразилія — Камерун. 3:0. Ромаріо, 39 (1:0), М.Сантуш, 65 (2:0), Бебето, 72 (3:0).

Матч № 20. Детройт. Швеція — Росія. 3:1. Саленко, 4, з пенальті (0:1), Брулін, 38, з пенальті (1:1), Далін, 60 (2:1), Далін, 81 (3:1).

Матч № 21. Нью-Джерсі. Саудівська Аравія — Марокко. 2:1. Аль-Джабер, 7, з пенальті (1:0), Шауш, 27 (1:1), Амін, 45 (2:1).

Матч № 22. Орландо. Бельгія — Нідерланди. 1:0. Альбер, 65 (1:0).

Матч № 23. Бостон. Аргентина — Нігерія. 2:1. Сіасіа, 10 (0:1), Каніджа, 22 (1:1), Каніджа, 30 (2:1).

Матч № 24. Чикаго. Болгарія — Греція. 4:0. Стоїчков, 5, з пенальті (1:0), Стоїчков, 50, з пенальті (2:0), Лечков, 68 (3:0), Боріміров, 89 (4:0).

Матч № 25. Сан-Франциско. Швейцарія — Колумбія. 0:2. Гавірія, 45 (0:2), Лосано, 88 (0:2).

Матч № 26. Лос-Анджелес. США — Румунія. 0:1. Петреску, 18 (0:1).

Змагання в групі **A** завершилися. Ось їхні підсумки: Румунія — 6 очок, Швейцарія — 4, США — 4, Колумбія — 3.

Становище в інших групах: **B** — Бразилія — 6, Швеція — 4, Камерун — 1, Росія — 0; **C** — Німеччина — 4, Іспанія — 2, Корея — 2, Болівія — 1; **D** — Аргентина — 6, Нігерія — 3, Болгарія — 3, Греція — 0; **E** — Мексика — 3, Ірландія — 3, Італія — 3, Норвегія — 3; **F** — Бельгія — 6, Нідерланди — 3, Саудівська Аравія — 3, Марокко — 0.

Свято олімпійської сім'ї

Сто років тому в такі ж червневі дні завдяки зусиллям французького барона П'єра де Кубертена народилися Олімпійські ігри сучасності. Цю знаменну дату в житті світової олімпійської сім'ї, як повноправний її член, святкувала й незалежна Україна.

В Українському державному університеті фізичного виховання і спорту зусиллями насамперед його ректора, академіка УАНП, віце-президента НОК України Володимира Платонова і великого викладацького колективу вузу було проведено «День на честь 100-річчя олімпійського руху». До програми свята увійшло чимало цікавих заходів. Зокрема, наукова конференція, на якій з доповідями виступили відомі вчені в галузі спортивної науки: В.Платонов, В.Петровський, Д.Поліщук, С.Матвєєв, Л.Драгунов. Серед почесних гостей був віце-прем'єр України Микола Жулинський. В той день Мекку української спортивної науки відвідали представники багатьох посольств іноземних держав в Україні, бізнесмени, політики.

А завершилися торжества круглим столом. Його тема: «Олімпійський рух в Україні: стан, перспективи».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Чи чекає Аргентина на гостей

Проблеми еміграції

Аргентина свого часу широко відкрила двері для іноземців. Аргентинська нація найсвоєрідніша в Латинській Америці, вона менше за інші «латиноамериканська». Її ядро склали нащадки іспанських колонізаторів — креоли, іспанці, які народилися вже в Аргентині. Після здобуття 1810 року незалежності, однією з головних задач влади стало залучення до цієї малонаселеної країни робочої сили. Перший національний уряд прийняв декрет щодо сприяння імміграції. Документ надавав іноземцям, котрі забажали переселитися до Аргентини, чималі пільги. Тим, хто хотів займатися землеробством, продавалася за виплат земля.

Але за півтора століття багато води збігло. Змінилися закони про імміграцію, складніше стало отримати основний документ — «вид на проживання», без якого неможливо працевлаштуватися.

Знаючи про складнощі й труднощі щодо оформлення «виду на проживання», деякі аргентинські підприємці відкрили в Буенос-Айресі, Москві та інших містах колишнього СРСР власні контори і стали оформляти документи, розраховую чи одержати чималі доходи від цього бізнесу.

Відомий аргентинський підприємець середньої руки Луїс Бернштейн має контору в Буенос-Айресі.

Піддавшися пропаганді фірм чимало громадян колишнього СРСР продають свою власність, платять великі гроші за оформлення документів і приїжджають до Буенос-Айреса, де незабаром опиняються у вельми скрутному становищі.

Ось типова історія. Українська сім'я, п'ятеро чоловік. Продали квартиру в Києві за 9 тисяч доларів, 6 тисяч заплатили «агентам Бернштейна». Прибувши до Аргентини, зрозуміли, що життя тут не має нічого спільного з тим, що їм казали. Розчарування розпочалися в міжнародному аеропорту «Есейса». Виявилося, що фірма Бернштейна не доводить до кінця оформлення «виду на проживання», і їм довелося викласти ще 700 доларів за дооформлення. На столичному проспекті Санта-Фе з великими труднощами найняли квартиру за 450 доларів на місяць. Ще пощастило, бо в центрі міста менше як за тисячу житла не найняти. Але найбільша драма сім'ї в тому, що жоден з п'яти чоловік не може в Буенос-Айресі знайти роботи. Жодних субсидій чи допомог з безробіття родина від аргентинської держави не отримує. Незабаром у неї закінчаться накопичення, і вона не знає, що робити далі. Назад шлях відрізано — немає житла.

Щоб не створювалося однобічного похмурого уявлення щодо можливостей емігрувати до Аргентини, скажемо, що ця країна залишається відкритою для всіх іноземців, хоча це тільки половина правди. Друга половина полягає в тому, що, зазнаючи фінансової скрути, Аргентина не має наміру витрачати кошти на влаштування іммігрантів. Трохи більш як два роки тому вона оголосила про намір прийняти іммігрантів з колишнього СРСР і країн Східної Європи, щоб «урятувати Західну Європу від хвилі іммігрантів, що здатна поглинути Старий континент». Однак це не було альтруїстичним рішенням. Аргентина звернулася до Європейського економічного співтовариства з проханням допомогти їй працевлаштувати нових переселенців з розрахунку 40—60 тисяч доларів на сім'ю з чотирьох чоловік. Передбачалося, що сюди прибуде більш як 300 тисяч іммігрантів. Між тим західноєвропейські країни поставилися байдуже до ініціативи аргентинського уряду і його план залишився на папері.

І ще одна заувага. За деякими даними, нині тут близько 12 відсотків працездатного населення — безробітні. В країні лунають заклики обмежити кількість іммігрантів. Ті, хто плекає плани влаштуватися в цій південноамериканській країні, мають зважити на власні матеріальні і професійні можливості і не покладатися на рекламні оголошення підозрілих фірм. Інакше «під південним сонцем Аргентини» вони можуть опинитися в становищі викинутих із життя.

Олександр ТРУШИН.

У парламентах світу

Спати можна, жувати — ні

Щоб відчути демократичні віяння в новому парламенті ПАР, не обов'язково аналізувати виступи його депутатів — досить просто поспостерігати. І річ не тільки в тому, що переважну більшість в Національній асамблеї становлять нині африканці, котрим до загальних нерасових виборів у квітні вхід до вищого законодавчого органу країни був заборонений. Докорінно змінився і стиль одягу обранців народу.

За правління режиму білої меншості вільнодумство у цьому плані, а втім, і в промовах, не припускалося. Депутати були зобов'язані з'являтися на засіданнях лише в темних костюмах, білих сорочках і суворих краватках або «метеликах». Будь-яке порушення протоколу припиняли ще біля входу до будинку.

Одного разу, як пригадують старожили, в розпалі літа в залі вийшла з ладу система кондиціювання повітря, і обличчя парламентаріїв стали швидко набувати кольору стиглого помідора. Дебати відверто «не клеїлися», і тоді спікер поставив на голосування питання про те, «щоб як виняток дозволити почесним депутатам зняти піджаки». Було ще й табу на цукерки та іншу їжу в залі засідань. Подрімати години зо дві в кріслі під час чергової промови не заборонялося, але жувати — Боже борони.

Тому розмаїття кольорів і відверто неформальний стиль одягу нових законодавців на першому засіданні Національної асамблеї спричинив «шоковий стан» у службовців секретаріату парламенту. Та, як філософськи розміркував один з його представників, «поживемо — побачимо», як бути з правилами.

Юрій ПІЧУГІН.

Фотофакт

Якщо дошки-скейтборди витримують тритонну слониху, то вони надійні для експлуатації більш легкими істотами. Дітьми, наприклад. Що й було доведено в ході експерименту, в якому брали участь семирічна Кітті Робертс, її трирічний брат Боббі і слониха Морін. Всі вони мають відношення до цирку з англійського міста Полбрук, у якому працюють батько дітей і слониха Морін. А коли місцевому виробнику скейтбордів знадобилося випробувати на міцність свою продукцію, кращих кандидатів, ніж ця трійця на знімку з журналу «Нешнл інкуайрер», годі було шукати.

Всі ми — люди

Королева просить компенсацію

Королева Великобританії Єлизавета II надіслала до ЄС запит щодо виплати їй компенсації за простій частини її сільськогосподарських угідь. Представник Букінгемського палацу заявив з цього приводу в інтерв'ю агентству Прес Асошиейшн, що «Європейський Союз заохочує фермерів до виведення землі із сільськогосподарського виробництва, і ця схема поширюється на всіх фермерів у Сполученому Королівстві та ЄС, незважаючи на особи».

Як відомо, сільськогосподарське перевиробництво змушує європейські держави платити своїм фермерам лише за те, щоб вони не працювали і не обробляли можливо більшу частину угідь. А англійська королева — один із найбільших землевласників у країні і Європі. Поки що вона попросила субсидію за простій лише одного свого володіння — у Норфолці. Одначе навіть за ці угідя вона, за розрахунками спеціалістів, отримуватиме по 200 тис фунтів стерлінгів на рік. Саме собою зрозуміло, ці гроші, як і всі фінансові кошти ЄС, акумулюються за рахунок платників податків. Очевидний парадокс — найбагатшому монархові платитимуть субсидію рядові громадяни — став приводом для гострої політичної дискусії. Так, представник Лейбористської партії з питань сільського господарства Гевін Стренг заявив: «Суспільству буде важко змиритися з тим фактом, що виплати таких розмірів дістануться одному з найбагатших людей країни».

З тих пір як у рамках ЄС було запроваджено компенсації за простій сільськогосподарських угідь, ця система неодноразово ставала мішенню для критики. Перш за все самі фермери не в захваті від оплачуваного неробства. Окрім того, час від часу з'являються відомості, що окремі групи землевласників, інколи зв'язані з мафією, користуються такими субсидіями на незаконних підставах. Природоохоронні організації у свою чергу вважають, що гроші треба платити лише тим фермерам, які здійснюють на звільнених від сільськогосподарського виробництва землях екологічно корисну діяльність — наприклад, садять дерева.

Андрій СЄРОВ.

Милосердя

Японія — дітям Житомира

Перші результати принесла оголошена днями в японському місті Гіфу (острів Хонсю) відділенням асоціації, що займається наданням допомоги жертвам чорнобильської аварії, кампанія збирання пожертвувань — усього за три дні вдалося зібрати 300 тисяч ієн (близько 2900 доларів). На всі виручені кошти передбачається закупити для лікарень Житомира обладнання, яке дає можливість доглядати після пологів недоношених немовлят.

За даними асоціації допомоги Чорнобилю, штаб-квартира якої розташована в Нагої, лише за минулий рік 790 немовлят, або 8 відсотків усіх новонароджених у Житомирі, мешканці якого виявилися у зоні зараження після аварії у квітні 1986 року на Чорнобильській АЕС, народилися раніше належного за природою строку. За даними агентства Кіодо Цусін, це майже удвічі вище за норму для даного регіону. Для того, щоб придбати і переслати сім дитячих інкубаторів для українського міста, асоціація просить кожного потенційного донора пожертвувати 2000 ієн (близько 20 доларів), однак, не чекаючи початку кампанії, дехто з японців, діти яких після передчасних пологів були врятовані з допомогою такого обладнання, поспішили переказати гроші. Висловивши задоволення початком кампанії, представник асоціації Мідорі Тераматі заявила про прагнення надати їй загальнонаціонального характеру. Збирання коштів триватиме до 30 вересня, і її організатори сподіваються зібрати необхідну суму у розмірі 5,6 мільйона ієн (більш як 53 тисячі доларів). Створена у 1990 році асоціація допомоги Чорнобилю вже надіслала в Україну молоко і медичне обладнання, а також організувала навчальні поїздки для лікарів до Японії.

Володимир КУТАХОВ.

Продиктовано в номер

Крок до врегулювання

Підрозділи миротворчих сил Росії розташувалися на лінії грузино-абхазького протистояння, приступивши до охорони постів і патрулювання у зоні безпеки. Вона становить завдовжки майже 45 кілометрів по річці Інгурі і 24 кілометри завширшки. До того підрозділи російських військ провели розмінування цієї території, звільнивши її від сотень мін і снарядів, які свого часу не розірвалися.

Радимося з НАТО

В Інституті міжнародних відносин при Київському університеті імені Т.Г. Шевченка розпочалася тридення міжнародна конференція «Партнерство заради миру. Цілі та перспективи». З ініціативою проведення конференції виступили Національний інститут стратегічних досліджень та Український центр досліджень проблем міжнародної безпеки. Участь у ній узяли представники НАТО, зокрема голова відділу політичного планування НАТО Джон Барретт, Російського інституту стратегічних досліджень, кількох посольств у Києві, спеціалісти з держав близького зарубіжжя. Конференцію зібрали, щоб на концептуальному рівні визначити перспективи «Партнерства заради миру», а також роль України у створенні зони безпеки і стабільності в Європі.

Попереду — складна робота

Вчора в Нью-Йорку відкрилася чергова сесія Економічної і Соціальної Ради ООН (ЕКОСОР). За значенням вона посідає в структурі ООН третє місце після Генеральної Асамблеї і Ради Безпеки. Україна є членом ЕКОСОР і постійно бере участь в її засіданнях.

— Цього разу наша делегація має порушити, у першу чергу, питання соціального і економічного розвитку української держави, ходу реформ, сприяння ООН цим процесам, — сказав перший заступник міністра закордонних справ Микола Макаревич. — Крім цього, маємо також звернути увагу світового співтовариства ще на дві важливі і пекучі для нас проблеми. Це, зокрема, існуючі нині санкції ООН щодо колишньої Югославії та розмір грошового внеску України в ООН. Ми знову будемо вести мову про те, що від санкцій ООН страждає насамперед мирне населення. Тому великого значення надаємо чи то скасуванню санкцій, чи то зведенню їх до мінімуму. Щодо внесків, то тут передбачається дуже складна робота. Адже ми заборгували не тільки ООН, а й іншим міжнародним організаціям. Хоча їх відсоток для України таки завищений, однак їх треба сплачувати. У цьому напрямі продовжуватимемо розробляти механізм щодо вірного обчислення внесків і надання відповідної інформації ООН.

Відставка уряду Японії

Про вихід у відставку коаліційного уряду Японії оголосив прем'єр-міністр Ц.Хата. Уряд був сформований близько двох місяців назад, але вже тоді йому не віщували довгого існування: деякі впливові сили країни вважали себе «обійденими» у новому кабінеті міністрів, тому зробили все для його падіння.

Після приватизації

Попри значні фінансові труднощі, приватні підприємства працюють ефективніше, ніж до приватизації, а їхні власники не бажають повертатись у минуле

Як працюють приватизовані підприємства? Щоб відповісти на це запитання, Міжнародна фінансова корпорація (МФК) зробила дослідження на приватизованих малих підприємствах у Кам'янці-Подільському, Запоріжжі, Токмаку, Луганську, Черкасах, Рівному, Хмельницькому, Львові, Івано-Франківську та Ужгороді.

Дослідження мало на меті: визначити відмінності у показниках праці малих підприємств в Україні до приватизації і після неї, порівняти показники праці малих підприємств, котрі приватизували конкурентними і неконкурентними способами, виявити перешкоди, що з'явилися на шляху приватизованих підприємств.

Загалом результати свідчать про те, що досліджувані підприємства працюють ефективніше після приватизації, попри значні фінансові труднощі. Вони також показують, що підприємства, приватизовані конкурентними способами, частіше поліпшують показники своєї діяльності і менш чутливі до всіляких перешкод на шляху розвитку.

Усього було досліджено 258 підприємств. Серед питань, що їх розглядали в ході дослідження, були такі: процес приватизації, прибутковість, функціонування, зайнятість, перешкоди, фінансування, постачання, оренда приміщень та плани на майбутнє.

Процес приватизації

44% усіх досліджених підприємств було приватизовано шляхом неконкурентного викупу трудовими колективами і 10% — шляхом тендеру. (У загальнодержавному масштабі тільки 29% приватизованих підприємств стали такими через аукціони, через викуп — 65%, тендер — 6%). 56% придбали трудові колективи, 27% —юридичні особи, 11% — фізичні особи, 2% — спільні підприємства і 4% — спільно кількома з вищезгаданих шляхом поєднання капіталу.

Тільки 3% з досліджених підприємств приватизовані до 1993 року, 44% — у першій половині 1993 року, 47% — у другій половині того ж року і 9% — за перші два місяці 1994 року. Кількість підприємств, проданих на аукціонах, досягла максимуму в четвертому кварталі 1993 року, коли приватизували 32% усіх підприємств, котрі пішли з аукціону за весь час їх проведення. Обсяг викупів лишився більш-менш стабільним з початку 1993 року.

Ціни продажу чітко віддзеркалюють спосіб приватизації: на аукціонах підприємства продавали значно дорожче, ніж під час викупу. Пересічна ціна підприємств, котрі досліджено, становила (у доларовому еквіваленті) від 1001 до 5000 доларів. Але понад 80% підприємств, проданих з аукціону, коштували більш як 5000 доларів, у той час як 81% викуплених підприємств коштували менше 5000 доларів. Багато підприємств, проданих з аукціону (46%), коштували від 15 000 до 100 000 доларів, в той час як багато викуплених підприємств коштувало від 1 до 100 доларів.

Прибутковість

Серед досліджених підприємств кількість прибуткових підприємств збільшилася, а кількість збиткових істотно зменшилася після приватизації. Після приватизації на десять відсотків більше підприємств твердили, що їхні прибутки зросли (з 55% до 65%), і на десять відсотків менше підприємств було збиткових. З другого боку, підприємства, котрі було викуплено, здебільшого були прибуткові і до приватизації, і це не змінилося: кількість прибуткових підприємств зросла на 3% (з 72% до 75%), в той час як кількість збиткових підприємств зменшилася на 9% (з 22% до 13%).

Господарська діяльність

Загальні тенденції господарської діяльності досліджених підприємств позитивні, причому новоприватизовані підприємства збільшили обсяг збуту товарів і послуг (50% підприємств), зробили вкладення капіталу (62%), знизили конкурентні ціни (44%). Знову ж таки підприємства, продані на аукціонах, більшою мірою відповідали цим тенденціям: 72% збільшили оборот, 69% робили капіталовкладення, 44% знизили конкурентні ціни. Для підприємств, викуплених трудовими колективами, це характерно менше: 42% збільшили оборот, 52% зробили капіталовкладення, але вони частіше знижували ціни (52%).

Зайнятість

Загалом не сталося значних звільнень після приватизації досліджених підприємств: 62% не повідомили про звільнення зовсім. Мало того, багато респондентів твердили, що після приватизації їхні працівники почали краще заробляти (44%) і тільки 14% сповістили про зменшення заробітків. Щоправда, підприємства, продані з аукціону, трохи більше звільняли людей після приватизації, ніж викуплені (43% проти 36%), вони також частіше підвищували зарплату працівникам, ніж викуплені підприємства (53% проти 41%). Цікаво, що працівники викуплених підприємств мали більш як утричі вищі шанси зниження заробітку, ніж працівники підприємств, придбаних з аукціону (20% проти 6%).

Крім того, працівники приватизованих підприємств працюють краще і більше, ніж до приватизації.Про підвищення продуктивності праці повідомили 48% підприємств, з них 23% значно підвищили продуктивність. 12% підприємств після приватизації подовжило години роботи, причому це стосується 20% підприємств, приватизованих шляхом аукціону, і 9% викуплених.

Перешкоди

Високі податки і брак коштів — це дві найважливіші перешкоди на шляху розвитку досліджуваних підприємств. Викуплені підприємства виявилися чутливішими до цих проблем. З-поміж усіх респондентів 84% за серйозну перешкоду вважають високі податки, але тільки 74% підприємств, куплених на аукціонах, вважали високі податки серйозною перешкодою, а з-поміж викуплених — аж 93%. Брак коштів відчувають 75% підприємств, для 62% це серйозна проблема. Тут різниця між підприємствами після аукціону і після викупу дуже велика: 48% підприємств, приватизованих через аукціон, твердили, що нестача фінансів істотно впливає на їхню діяльність, в той час як серед викуплених — 80%.

(Наприклад, 35% викуплених підприємств не мали можливості вкладати капітал, бо не мали його, — проти 17% аукціонних підприємств). Серед інших проблем були такі: постачання (58% респондентів); контроль цін (34%); брак спеціальних знань (28%); обмеження, запроваджені під час приватизації — наприклад, збереження профілю або кількості працівників (25%); обмеження щодо ліцензій (23%); рекет і злочинність (15%); незлагода між власниками (5%).

Фінансування

Для придбання підприємств використовували приватні заощадження працівників (55% підприємств), гроші нових власників (31%) і банківські позики (8%). Природно, аукціонні підприємства значно частіше купували на гроші нового власника (58%), а викуплені — на особисті заощадження працівників (93%). Аукціонні підприємства також частіше отримували банківські або небанківські кредити (20%), ніж викуплені (6%).

Що ж до початкового фінансування діяльності, то воно значно рідше здійснювалося новими власниками і частіше — із зовнішніх джерел. Трудові колективи вкладали власні гроші на 31% підприємств, а нові власники — тільки на 23% підприємств. Банківські і небанківські позички використали 25% підприємств (26% акціонних і 23% викуплених). Важливо відзначити, що 35% опитаних підприємств хотіли б отримати кредити, але їм або відмовили (9%), або їх не влаштовували умови надання позичок (26%).

Постачання

66% усіх підприємств змінили деяких своїх постачальників після приватизації, причому аж 31% змінив 75— 100% постачальників. Несподівано більше викуплених підприємств, ніж аукціонних, змінило 75— 100% постачальників (33% проти 26%). Це, ймовірно, пов'язано з тим, що викуплені підприємства більше як у чотири рази частіше, ніж аукціонні, мали справу з припиненням постачання колишнім постачальником (30% проти 7%) і майже у три рази частіше знаходили постачальників з нижчими цінами (25% проти 9%). Серед інших причин зміни постачальників вказували на зміну ділових партнерів (33% усіх підприємств), нижчі ціни (25%), кращі товари (22%). Послугами приватних постачальників користувалося 76% усіх опитаних підприємств, на 63% більше, ніж до приватизації.

Оренда приміщень

75% усіх досліджених підприємств орендували свої приміщення, звичайно на строк більше п'яти років. Підприємства, придбані на аукціонах, однак, утричі частіше, ніж викуплені, володіли своїми приміщеннями (37% проти 12%). Орендна плата становила у багатьох підприємств до 10 відсотків витрат.

Плани на майбутнє

У цілому опитані підприємства сподіваються розширювати у майбутньому свою діяльність і не жалкують, що вирішили приватизуватися. 85% планують розширити асортимент продукції та послуг, у тому числі 92% аукціонних підприємств і 82% викуплених. 19 відсотків хотіли б купити інше підприємство. 35 відсотків аукціонних підприємств сподіваються поширити свою діяльність на інші місця, в той час як із викуплених підприємств тільки 4% планують це зробити.

Врешті, на запитання, чи вони скористалися б знову нагодою приватизувати своє підприємство, 62% відповіли позитивно і тільки 18% — негативно. З- поміж аукціонних підприємств 66% дали позитивну відповідь, 18% — негативну. Серед викуплених — 54% відповіли позитивно, 24% — негативно.

Підготував Сергій ЛАВРЕНЮК.

«Що далі»

Нещодавно в рамках реалізації в Україні загальнонаціональної освітньої програми, покликаної дати населенню базові уявлення про сутність економічних реформ, почала виходити газета «Прес-клуб». Днями святкувала своє народження, якщо можна так висловитися, її молодша сестра — студентська газета «Що далі», яку також видають у рамках акції, що її проводять в Україні Американське Агентство з міжнародного розвитку та компанія «Прайс Уотерхаус». Видання звертатиметься насамперед до проблем молоді, тож тема «Молодь і ринок» буде провідна.

А в першому числі газета друкує зокрема цікаві соціологічні дослідження, що їх провів нещодавно інститут Геллапа в 15 країнах Центральної та Східної Європи щодо економічних перетворень. Як свідчать результати, населення цих країн досить критично оцінює досягнуте. Ось як відповіли опитані громадяни на запитання: «Чи вважаєте ви, що економічні реформи у вашій країні йдуть надто повільно? Занадто швидко?»

(Результати опитування подані у відсотковому відношенні)

	Занадто повільно	Занадто швидко	Нормально	Немає жодних реформ
Україна	47	3	8	30
Болгарія	53	9	3	15
Словенія	52	16	14	3
Литва	49	17	14	9
Словаччина	46	25	12	3
Латвія	44	17	11	11
Угорщина	42	14	19	6
Естонія	41	25	8	1
Польща	40	17	21	5
Албанія	35	25	17	5
Румунія	34	16	14	12
Чехія	21	50	18	1
Білорусь	37	8	9	25
Вірменія	37	8	9	30
Росія	30	11	22	19

Хто збере сертифікати?

Широкорозрекламований конкурс із продажу недобудованого приміщення універмагу в Одесі так і не відбувся, бо в установлені законом строки до конкурсної комісії не надійшло жодної заяви на участь у тому конкурсі. Чому?

Об'єкт непрестижний? Цього не скажеш : центр міста, поруч автоі залізничний вокзали, колгоспний ринок «Привоз». Простора «коробка» споруди (72 на 102 метри), по суті, готова, залишилося зробити тільки «начиння», приміщення вже підключене до всіх міських систем — тепло-, водо-, електропостачання, телефонної мережі (загальна готовність об'єкта — 59 відсотків). Початкову ціну, щоправда, визначили немалу — понад 83 мільярди карбованців. Як засіб платежу вперше мали масово використати приватизаційні майнові сертифікати громадян. Саме це й стало, очевидно, каменем спотикання — жодна структура не зуміла зібрати докупи тисячі сертифікатів, хоча декотрі за це бралися. Далося взнаки, мабуть, наше невміння працювати з цінними паперами — як з боку їхніх власників, так і тих, хто хотів би спрямувати ті папери в якесь річище. Обласний комітет із приватизації змушений оголосити повторний продаж того самого універмагу. Ціну дещо збавив — до 74, 8 мільярда карбованців. І все ж проблему не знято: чи зуміє хтось переконати потенційних покупців вкласти свої сертифікати в універмаг?

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

EKU
ПШЕНИЧНОЕ ПИВО
САМОЕ МОДНОЕ ПИВО 1994 ГОДА

Минимальные цены - результат прямых поставок собственным транспортом.

Если найдете дешевле, скажите нам, мы купим.

Европейские сертификаты качества по желанию клиента могут быть нотариально заверены.

Форма оплаты любая

г. Москва, ст. м."Таганская", ул.Гончарная (бывш. Володарского) д.3, стр.1

телефоны: (095) 915-29-80, 915-29-81; круглосуточный: 915-70-02; факс: 915-54-82

ТОРГОВЫЙ ДОМ
Империал

Государственное производственное объединение «Проэкс» реализует со склада в г. Днепропетровске пиломатериалы хвойных пород:

шпалы железнодорожные широкой колеи (не пропитанные);
брус в ассортименте;
доску обрезную и необрезную любой толщины.

Изготавливает и реализует:
доску для пола, плинтус, наличник, дверные блоки, рейку декоративную;
наборы кухонной мебели из массивной древесины.

Принимаем заказы на изготовление столярных изделий для строящихся объектов.

Наш адрес: 320070, г. Днепропетровск, пр. К. Маркса, 60, к.529.
Телефоны: (0562) 45-21-32, 44-06-23.
Телефакс: (0562) 44-06-23.

Реклама в газеті «Голос України»
Факс 449-85-62
Телефон 441-89-34

МЕЛКООПТОВАЯ ДОПРОДАЖА

CMS 118

ЭЛЕКТРОННЫЕ КАССОВЫЕ АППАРАТЫ ЯПОНСКОЙ ФИРМЫ ROYAL®

ИМЕЕТСЯ
- *Разрешение Главной Государственной налоговой инспекции № 73 от 2.06.94*
- *Сертификат (Заключение о соответствии) КНПО "Электронмаш" № 90 от 19.05.94*

ДОПРОДАЖА CMS-118 по отличным ценам

	USD	Тыс. крб
опт (>25)	242	12584
розница	286	14872

Оплата — карбованцы
Гарантия — 1 год

Электронные кассы CMS 118 обеспечивают:
— печать даты и времени покупки на чеке;
— запись копии чека на контрольной ленте;
— сохранение финансовой информации в памяти после отключения питания;
— автоматический подсчет налогов;
— полный финансовый отчет по всем проводимым операциям.

Мы сами обучаем персонал работе на электронных кассах и поставляем расходные материалы в течение всего срока эксплуатации

"МАК" Киев (044) 517-1529
"РЕНОМЕ" Ровно (0362) 26-44-55
"ЭЛИС" Донецк (0622) 95-70-04
"ВИЗОР" Луцк (03322) 6-15-39

АРТМАСТЕР 94 & МАК

НЕМЕДЛЕННАЯ ПОСТАВКА СО СКЛАДА!

Информация о выпуске акций акционерного Симферопольского банка «АКСИ-БАНК»

Характеристика эмитента

Акционерный Симферопольский банк «АКСИ-БАНК» был зарегистрирован Национальным банком Украины 26 января 1994 г. в виде закрытого акционерного общества с целью комплексного банковского обслуживания юридических и физических лиц. Местонахождение: 333000, г. Симферополь, ул. Самокиша, 30.

17 мая 1994 г. решением общего собрания акционеров (протокол № 2) АБ «АКСИ-БАНК» реорганизован в открытое акционерное общество.

Просроченной задолженности кредиторам и по платежам в бюджет на момент принятия решения об эмиссии акций банк не имеет.

Административные и экономические санкции с момента создания на банк не налагались.

На момент принятия решения об эмиссии акций «АКСИ- БАНК» имеет зарегистрированный и оплаченный уставный фонд в сумме 2 270 500 крб.

Данные об эмиссии

В соответствии с Законом «Об акционерных обществах» и уставом «АКСИ-БАНКА» общим собранием акционеров банка было принято решение (протокол № 12 от 17 мая 1994 г.) об увеличении уставного фонда «АКСИ-БАНКА» до 25 млрд. крб. путем выпуска 250 000 простых именных акций, номинальной стоимостью 100 000 крб., общим объемом эмиссии 25 млрд. крб.

Цель выпуска акций — увеличение объемов активных операций банка.

Акции выпускаются под номерами 000001 — 250000.

Акционерами банка могут быть юридические и физические лица.

Продажа акций «АКСИ-БАНКА» осуществляется обществом с ограниченной ответственностью «КИТ» (местонахождение: г. Киев, ул. М. Расковой, 23, тел.: 550-61-65) и начинается с 18 июня 1994 г. Право собственности на акции «АКСИ-БАНКА» свидетельствуется записью в книге регистрации акций. Владельцу акций выдается свидетельство на общее количество акций. Оплата за акцию производится в наличной и безналичной форме.

Владелец акций «АКСИ-БАНКА» имеет право распоряжаться ими по своему усмотрению (продавать, дарить, передавать по наследству и т.д.), однако при этом он обязан в первую очередь предложить свои акции для выкупа «АКСИ-БАНКУ». Право собственности на акции их следующий владелец приобретает с момента внесения соответствующей записи в книгу регистрации акций.

Распределение прибыли производится в порядке, определенном уставом «АКСИ-БАНКА». Порядок распределения между акционерами части прибыли, которая направляется на выплату дивидендов, и порядок выплаты дивидендов устанавливается очередным общим собранием акционеров «АКСИ-БАНКА».

Данные о предыдущей эмиссии

Акции первой эмиссии, выпущенные с целью формирования уставного фонда «АКСИ-БАНКА», были распределены между учредителями за период с 4 ноября 1993 г. по 1 июня 1994 г. Было реализовано 4541 простая именная акция на общую сумму 2 270 500 крб. Номинальная стоимость акции — 500 000 крб.

Факторы риска

Возможными факторами риска в деятельности «АКСИ-БАНКА» сводятся к таким, которые вытекают из общей экономической ситуации и законодательной политики, которые могут ухудшить финансово-экономический климат и повлиять на эффективность деятельности коммерческих финансовых структур.

СЛУХОВІ АПАРАТИ
ФІРМИ oticon (Данія)

Пізнайте розкіш спілкування

- професійне слухопротезування,
- індивідуальні вушні вкладиші,
- усе необхідне для апаратів,
- гарантія та ремонт у 150 країнах,
- оптові поставки аудіометричного обладнання та слухових апаратів,
- методичні рекомендації та консультації.

ЦЕНТР СЛУХОВОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ "АВРОРА"

Україна, 252057, Київ-57, вул.Академіка Янгеля, 16/2.
Тел.: 274-12-42, 274-59-83, 274-60-98, 441-95-73.
Факс (044) 274-39-79.

МІЖНАРОДНА ОТІКОНІВСЬКА СПІВДРУЖНІСТЬ ЗА КРАЩИЙ СЛУХ

Предлагаем 7 модификаций автомобилей
УАЗ

от традиционно известных до усовершенствованных и комфортабельных автомобилей данного класса.
Тел. в Полтаве: (0532) 19-48-62, 19-48-28.
Факс: (05322) 3-11-93.

Постоянно реализуем:

Волга 31029 —	440 млн. крб.
Москвич 2141 —	195 млн. крб.
ВАЗ 2109 —	370 млн.крб.
УАЗ 31512 —	360 млн.крб.
УАЗ 3303 —	290 млн.крб.
ГАЗ 3307 —	190 млн.крб.
ГАЗ 33073 —	195 млн.крб.
МТЗ 82УК —	210 млн.крб.

г.Киев, бул.Шевченко, 54/1, 7 этаж.
Тел.: (044) 244-32-35, 244-35-47, 224-23-58.

Продаем КрАЗы:
250 борт со сп.;
250—100 шасси;
6444 сед. тягач;
260 АЦ, заправщик.
Тел. (0562) — 42-66-42, 42-33-31.

Захистіть... прокурора

Недавно з подивом почув, що працівники прокуратури, захищаючи права громадян, самі належать до категорії соціально малозабезпечених державних службовців.

Про це переконано твердив дядько в електричці Вінниця—Київ. Літній чоловік з пафосом захищав прокурорських працівників. Я підсів до нього.

— І раніше, і тепер, — казав мій співбесідник, — прокурори самі були і є дуже незахищені. Може, навіть, раніше у них було більше захисту. Партія наказувала прокурорам, часом карала, але й захищала їх.

А сьогодні? Прокурор є найвища незалежна посадова особа в районі, області. Та чи справді він незалежний, коли керівна свербляча сидить і сидітиме в генах ще не одного покоління наших братів і сестер, коли вони видряпуються на керівний Олімп? Команда охочих покомандувати прокурором більшає мало не щомісяця. Та ще коли він — людина лише призначена, а вони — «всенародно обрані»!

Більш як два п'ятирічні строки прокурорів на одному місці бути, відповідно до закону, не можна. Приїжджає до району — службової житлоплощі не надають. Стає на чергу. Яка логіка в тому, що прокурорів треба було міняти за минулих часів кожні п'ять років, а тепер, за прийнятим недавно законом, цей термін збільшили до десяти? І чи є взагалі в цьому якась логіка? І чи є ще десь у світі подібна практика? І чому попередня ВР вирішила все ж таки продовжити цей термін, але удвічі? Усе мусить мати своє обгрунтування.

Ці та інші питання я ставив перед знайомими юристами у Києві, а завітавши до мого рідного району на Вінниччині, Немирівського, вирішив зустрітися з райпрокурором. На мій «допит з пристрастю» Алим Федорович Калита відповідав стримано, але чітко. Його юридичний стаж — майже 30 літ. З них половина — у Немирівському районі, найбільшому в області, створеному з колишніх трьох. Тисячі справ, людських доль.

— **Чи не парадокс, що прокурор також вимагає захисту?**

— Так. Дивіться, у Законі про державну службу чітко записано про всі категорії державних службовців, крім такої ланки, як прокурорські працівники.

— **І що вони від цього втрачають?**

— Усі державні службові, в тому числі неоперативні працівники прокуратури (бухгалтери та інші) мають право з виходом на пенсію одержувати до 90 відсотків зарплати з урахуванням стажу роботи. А оперативні — не більш як 75 відсотків. Неоперативним працівникам робота в органах прокуратури зараховується, як державна служба, а оперативним — ні.

— **Де ж тоді логіка?**

— А де логіка, коли нарсудця, начальник міліції, служби безпеки можуть працювати в районі, області без обмеження строку, а прокурора обмежують.

Щоб не зжився, кажуть, не був залежний... А справді, чому? Ніхто з прокурорів не знає, чому саме так, чому він має переїздити з місця на місце. Не враховують його моральний стан, коли він розпочинає на новому місці усе з нуля...

— **Може, саме тоді він стає залежний?**

— Як правило, така ситуація і потребує найбільше моральних і фізичних сил, він майже рік перебуває без житла і без сім'ї.

Отже, від самого початку потрапляє у певну залежність. Це не може, нехай підсвідомо, не позначитися на роботі.

Нинішня ситуація, коли голів обласних і районних Рад обиратимуть всі виборці району, може поставити прокурорів у більшу залежність від «всенародно обраних» перших осіб. І депутатів.

Кожне порівняння кульгає, але чомусь членів Верховного суду в державах з багатою правовою традицією призначають пожиттєво, а президентів обирають на обмежений термін. Тобто там усе навпаки!

На цю тему я мав бесіду з кількома депутатами. Усі згодні, що потрібно, аби ВР обов'язково внесла зміни до законів щодо прокуратури, зваживши на логіку життя. Саме через те, що багато керівників не любить «незалежних прокурорів», треба мати, вважають мої компетентні співбесідники, саме таких прокурорів. І зарплату їм підвищити, і штати розширити, бо всі інші правоохоронні органи збільшено в кілька разів, а в прокуратурі все залишається без змін протягом десятиліть. Це те саме, що я чув і від Алима Калити.

Почув од професіоналів і таке: треба ставити питання не лише про захист прокурорів, а негайно і рішуче — про захист їхніх сімей. Кримінальний світ уже погрожує і шантажує...

Іван ВАЛЬКО.

Репліка

«Так називаемиє українськіє слова...»

Під час розгляду цивільної справи у Зарічному суді Сум суддя Яковлєва зажадала від одного з учасників процесу давати свідчення лише російською мовою або найняти для цього за свій кошт перекладача... У Конотопському медичному училищі майже всі предмети, а серед них історія культури України, викладаються мовою сусідньої держави... На зауваження члена комісії з упровадження Закону про мови, що візуальна інформація має бути оформлена державною мовою, начальник відділу обліку житла Сумського міськвиконкому Курченко зневажливо процідив крізь зуби: « А зачєм здєсь еті так називаемиє українськіє слова?..»

На теренах Сумщини процес відтворення національного мовного середовища відбувається дуже повільно. І в лише тому, що прикордонна з Росією область упродовж тривалого часу зазнавала насильницької русифікації. Більше сьогодні важить прихований, а то й відвертий спротив державній політиці у цій сфері, щоправда, видимість більш-менш активної діяльності з упровадження Закону про мови в нас уміють створити. Принаймні, ще ніхто з високопоставлених керівників обласного масштабу публічно не заявив про своє небажання виконувати закон. Однак багато чиновників з апарату представника Президента в області, з обласної Ради народних депутатів у офіційних заходах продовжують послуговуватися «язиком» сусідньої країни. Навіть у переговорах з іноземними делегаціями наші керівники соромляться рідної мови.

Певним силам вигідно виставляти справу так, ніби мовної проблеми в області не існує. Як бо інакше оцінити факт, що упродовж минулого року обласна комісія з контролю за впровадженням Закону про мови (її очолює заступник глави облдержадміністрації Олександр Мартиненко) не спромоглася бодай раз зібратися на засідання. А спроби активістів обласного товариства «Просвіта» на сесіях Рад, представницьких нарадах загострити увагу до незадовільного виконання закону викликають роздратування. Мовляв, не заважайте працювати.

Маємо свідоме приниження ролі мови у державотворенні. Як, власне, й у цілому — національно-духовного відродження народу. Вже більше року триває підготовка програми збереження, збагачення та широкого використання культурного надбання Сумщини у вихованні національної свідомості краян. Свої позиції висловили творчі й громадсько-політичні організації. Давно розроблено проект документа. Але в облдержадміністрації під різними приводами програму гальмують. Тому на останній сесії обласної Ради народних депутатів я висловив недовіру рядові керівників адміністрації. Свідомий того, що за цим навряд чи постануть якісь «оргвисновки». Та, може, хоч таким чином удасться підштовхнути можновладців до реальних кроків у розбудові духовної сфери, без якої усі гасла про сильну незалежну Україну залишаються порожнім звуком.

Віктор КАЗБАН,
голова Сумського обласного товариства «Просвіта».

Милосердя

Господарка «Українського дому»,
в якому спокійно доживають віку ті, хто не завжди може дати собі раду

У передісторії цього дому є важлива дата — 1957 рік. Це — своєрідна точка відліку, з якої, власне, почалася реалізація самої ідеї. У Торонтському відділі українців Канади створили ініціативний комітет, що зареєстрував в Онтарійському уряді Товариство «Український дім для старших» — установу, в якій могли б спокійно доживати віку ті, хто не завжди може дати собі раду. Особливістю її, за задумом ініціативної групи, мало бути справді національне середовище для цих людей, одне слово, — своєрідний український острів.

Багатьом нашим землякам у Канаді та ідея видавалася прекрасною утопією. Адже для її втілення потрібно було майже фантастичної суми коштів. І все ж група ентузіастів вірила в реальну можливість втілення свого задуму.

І є в тій передісторії, як, зрештою, тепер і в самій історії «Українського дому», ім'я людини, заслуги якої просто важко переоцінити. Колишній сенатор, до речі українець, Павло Юзик писав про неї так: «Коли в 1961-му році пані Євгенію Пастернак обрали головою, вона стала рушійною силою Товариства...»

У пані Пастернак та її однодумців було чимало опонентів. Навіть поміж земляків. Вже згодом вона згадувала: «Переважна частина українського громадянства вважала, що згідно з українською традицією старші мають жити при своїх родинах, забуваючи про такий важливий факт, що живемо в часі, в якому «все для молоді» і для старших між молодими майже «немає місця».

Можна написати цілу книгу про те, як ентузіасти шукали кошти для спорудження «Українського дому»... Врешті-решт комітет зібрав понад 8 тисяч доларів (на той час вельми велика сума). Звичайно ж, довелося залазити в борги для того, щоб купити будинок. Рівно тридцять років тому вікрився «Український дім», або Пансіон імені Івана Франка (його паралельна назва). Його відразу ж заселили охочі, а десятки заяв з проханням поселитися в пансіоні надходили далі. Товариство постановило будувати нове приміщення. Знову почався пошук грошей. Збирали їх чи не по всій Канаді. Помітну допомогу для пансіону виділили федеральний і провінційний уряди. 1970-го відкрили другий Дім для старших.

А кількість заяв не зменшувалася. Пані Пастернак уже мріяла про третій пансіон. І ось після складних перипетій у Міссісазі, в передмісті Торонто, з'явилося це диво. 50 апартаментів, 40 приватних кімнат, бібліотека, клініка, музей, велика каплиця, ротонда, спеціальні приміщення для занять кравецтвом, ткацтвом, гончарством, столярством, кілька музеїв ужиткового мистецтва (його експонати створили мешканці пансіону), фонтани, ставок, пасіка, квіткові алеї, сади, городи...

Пані Пастернак — екзекутивний (тобто виконавчий) директор обох пансіонів. Вони розташовані за двадцять хвилин автомобільної їзди один від одного. Екзекутивний директор має не тільки енергійні руки, а й на диво спостережливе око — все вчасно помітить, усьому дасть лад. Її присутність тут відчувається у всьому. Адже вона, без будь-якого перебільшення, душа «українського дому»

Кажуть, незамінних людей немає. Але, дивлячись, як вона живе пансіоном, як творить саму його атмосферу, ніяк не можеш уявити, що хтось здатен замінити пані Пастернак. Чи й треба нагадувати: таке враження створюють лише люди винятково талановиті й натхненні справою.

У кабінеті директора висять яскраві полотна.

— Хто цей художник? — запитав я.

— Пані Пастернак, — відповіла вірна помічниця екзекутивного директора Тереня Тонкович. І здивувалася: — А ви хіба не знали, що вона — живописець?

Ці полотна анітрохи не нагадують скромні аматорські роботи. У них вчувається «почерк» справді яскравої індивідуальності. Особливо психологічно виразні портрети. В кожній моделі художниця знаходить не поверхову суть людського характеру й ненав'язливо підкреслює її.

Євгенія Пастернак родом з Галичини. Закінчила у Львові дівочу школу ім. Тараса Шевченка, а потім учительську семінарію сестер Василіянок. Учителювала на Тернопільщині й Лемківщині. Нелегкі то були часи для молодої вчительки (один з її тодішніх учнів розповідав, що вона спала в школі на столі). І все ж Євгенія не нарікала на долю: організовувала в селах читальні «Просвіти», вела самодіяльні гуртки молоді.

По війні виїхала до Канади. Поперvах вивчала англійську й працювала в адвокатському бюро. А потім була ідея «Українського дому», і все її життя пов'язалося з ним. Студіювала психологію й геронтологію в університеті Гамільтону. Вона — почесний доктор кількох авторитетних університетів. Пані Пастернак має цілу колекцію високих нагород — і урядових, і від різних наукових центрів. Її ім'я внесено до авторитетних енциклопедій різних країн на зразок: «Хто є хто в західному світі».

Лишається додати ще одну істотну подробицю роботи екзекутивного директора пансіону: свої обов'язки пані Пастернак виконує на громадських засадах. Тобто за таку титанічну працю вона не одержує жодного цента.

Михайло СЛАБОШПИЦЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ
Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець. ♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 345245

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311120.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».